

عنوان مقاله:

بازنمایی شیوه آموزش حروف اضافه در مجموعه آموزش فارسی به فارسی

محل انتشار:

دوفصلنامه علم زبان، دوره 8، شماره 13 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

علی محمدیارلو - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

حروف اضافه نقش بسزایی در معنای جملات فارسی دارند و این بحث، در آموزش/ فراگیری این زبان، یکی از دشوارترین نکات است. در زبان آموزی زبان دوم، این حروف در آخرین رده از مقوله هایی هستند که زبان آموزان آنها را فرامی گیرند. از این رو، ضرورت دارد تا کتاب های آموزش زبان فارسی اهتمام ویژه ای به آموزش این حروف داشته باشند. هدف این پژوهش بررسی مجموعه آموزش فارسی به فارسی از منظر آموزش این حروف است تا شیوه های آموزش، تعداد حروف اضافه آموزش داده شده و بسامد رخداد آنها را بررسی کند. دلیل انتخاب این مجموعه پرکاربرد بودن و دامنه وسیع استفاده کنندگان از آن است. نتایج پژوهش بیانگر آن است که روش آموزش حروف اضافه سنتی، آموزشی و در برخی موارد استقرایی/ ضمنی است و باید زبان آموزان، از طریق مثال های ارائه شده یا خواندن متون و به طریق اکتشافی، آنها را فراگیرند. از میان ۸۹ حرف اضافه ساده و مرکب/ گروهی به کاررفته، بیشترین بسامد رخداد از آن حروف «به»، «را»، «در»، «از»، «با» و «برای» است. استفاده از تصاویر مناسب برای آموزش، عدم استفاده از زبان واسطه، استفاده از فن تقویت درون داد و اشاره به باهم آیی برخی افعال با حروف اضافه خاص از نقاط قوت این مجموعه به شمار می رود و عدم اشاره به گونه گفتاری حروف اضافه، استفاده صرف از روش استقرایی و پاورقی های آشفته و بی نظم از نقاط ضعف این مجموعه است. نتایج پژوهش حاضر می تواند مورد استفاده مولفان چنین کتاب هایی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

واکاوی منابع آموزشی، شیوه آموزش، حروف اضافه فارسی، آموزش فارسی به فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1599630>

